

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Străisteanu
împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea
încălțării drepturilor la informație și a dreptului la examinare în termen rezonabil a
cererii, obligarea examinării cererii și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care au fost
respinse apelurile declarate de către Gheorghe Străisteanu și Procuratura Generală a
Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din
01 martie 2017,

c o n s t a t ă:

La data de 19 decembrie 2016, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la
constatarea încălțării drepturilor la informație și a dreptului la examinare în termen
rezonabil a cererii, obligarea examinării cererii și recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 05 noiembrie 2016, a
expediat prin poșta electronică Procuraturii Generale o plângere prin care a solicitat
obligarea procurorului Procuraturii Centru, mun. Chișinău să examineze plângerea din
28 septembrie 2016 în strică conformitate cu legislația în vigoare.

Menționează că, până la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată,
recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 05 noiembrie 2016, nu i-a
fost confirmată, iar angajații Procuraturii Generale nu au reacționat în nici un fel la
solicitarea sa.

Sustine că, la data de 16 noiembrie 2016, a expediat la fel prin poșta electronică,
o altă cerere prin care a solicitat repetat, să fie informat despre data și numărul de
înregistrare a cererii din 05 noiembrie 2016.

Declară că, nu a primit răspuns și informația solicitată în termenul prevăzut de
Legea privind accesul la informație, fiindu-i încălțat grav dreptul la informație și
dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege.

Afirmă că, prin cererea din 16 noiembrie 2016, a solicitat doar o informație și o
confirmare, iar cererea nu necesită o studiere și o examinare complexă, astfel că cererea

sa urma a fi examinată cu furnizarea informației solicitate fără întârziere sau în termen de cel mult 15 zile de la data înregistrării.

Invocă că, prin acțiunile ilegale ale angajaților Procuraturii Generale i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin sentimente de frustrare, suferințe.

Solicită constatarea încălcării dreptului său la informație și dreptul la examinarea cererii din 16 noiembrie 2016 în termenul stabilit de lege, obligarea Procuraturii Generale să examineze cererea din 16 noiembrie 2016, în strictă conformitate cu prevederile legale cu prezentarea informației solicitate și încasarea de la pârât a sumei de 1800 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea drepturilor sale.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 01 martie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. A fost constatată încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu cu privire la accesul la informație manifestat prin neexaminarea cererii din 16 noiembrie 2016 și obligată Procuratura Generală în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii să comunice reclamantului Gheorghe Străisteanu informația solicitată prin cererea din 16 noiembrie 2016, și anume, care este numărul și data înregistrării plângerii din 05 noiembrie 2016. În rest, pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neântemeiate.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, potrivit extrasului din poșta electronică straisteanugheorghe@gmail.com, se atestă expedierea în adresa electronică a Procuraturii Generale proc-gen@procuratura.md la data de 16 noiembrie 2016, ora 15:33 a cererii privind accesul la informație, iar pârâtul a omis să soluționeze cererea reclamantului, mai mult ca atât nici nu a probat faptul nerecepționării cererii acestuia, fiind astfel lezată dreptul petiționarului de a face cunoștință cu informația solicitată, și anume, la ce dată și sub care număr a fost înregistrată plângerea din 05 noiembrie 2016.

Prima instanță, respingând capătul de cerere cu privire la recuperarea prejudiciului moral în sumă de 1800 lei, a constatat că, reclamantul nu a dovedit prin probe admisibile faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către Gheorghe Străisteanu și Procuratura Generală și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 iulie 2017, în termenul prevăzut de lege, Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că, instanța de fond și instanța de apel nu au luat în considerație probele prezentate de către Procuratura Generală, și anume, extrasul din Registrul electronic a documentelor Procuraturii Generale pentru perioada 01 noiembrie 2016 - 30 noiembrie 2016, care confirmă că în adresa pârâtului asemenea cerere nu a parvenit, nu a cunoscut de o asemenea petiție, iar circumstanțele invocate de către reclamant au un caracter formal și declarativ, nefiind susținut de careva probe.

Afirmă că, instanțele ierarhic inferioare nu puteau obliga pârâtul să examineze cererea din 16 noiembrie 2016, care în realitate nu se regăsește în rubrica „intrare a scrisorilor” din poșta electronică a destinatarului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Procuratura Generală nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către Procuratura Generală asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Procuratura Generală ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic